Tiit multispordist ja orienteerumisest

ESMASPÄEV, 21, DETSEMBER 2009

ARWC 2009 lõpuüritus Peraküla rannas

Enamik Eesti multispordiparemikust kogunes sellel nädalavahetusel Peraküla rannas, et tähistada **multispordi maailmameistrivõistluste** edukat lõppemist. Umbes 2 nädalat varem hakkasid Minni algatusel meilboxi ilmuma kirjad, seoses selle üritusega. Aga lõplikult aru ei saanudki, mis siis toimuma hakkab. Viimasel hetkel kirjutas Randy, et kohustusliku varustusena tuleb kaasa võtta pealamp ja plätad. Loomulikult ei ole ilus Eesti kõige paremale multisportlasele vastu vaielda, niisiis läksid nimetatud esemed kotti esimesena. Igaks juhuks krabasin kaasa ka spordiriided ja muu eeldatavasti vajaliku tavaari.

Laupäeva hommikul seisin täisvarustuses kodus valvel, kui helistas meie ekipaazi autojuht Heiti ja teatas, et 40 liitri tee ja hõõgveini soojaksajamine võttis oodatust kauem aega ja meie start hilineb umbes pool tundi. Mõne aja möödudes saigi joogipoolis soojaks ning **Heiti ja Maare** oma foodmobile'iga saabusid. Mahutasin ennast toitude vahele ära ja pisikese kruviostmispeatusega Keilas, jõudsime lõuna paiku Perakülla kohale. 200 meetri kaugusel rannast seisid juba uhkelt 2 sõjaväetelki, ja mis kõige olulisem, üks koormakatetest ehitatud saun, mille jaoks oli suur keriski kaasa tassitud. Saime igaüks omale ülesandeks sületäis puid telki tassida ja Randy lasi kruvidega veel viimased lavalauad kinni.

Kõigepealt, peale hõõgveiniga keha soojendamist otsustasime teha natuke sporti. Kuna ma suusasaapaid ei taibanud kaasa võtta, ei saanud ma uisutamisest osa võtta, niisiis tegime hoopis jooksuringi koos sportlastega, kelleks olid Tanel, Alari, Karli, Alar ja mina. Algus kulges kõik rahulikult, siis aga pääses ette tempot tegema Kannelde duo ja nõrgematest otsustati mahlad välja pigistada. Pidasime siiski üsna vapralt vastu, aga 2 ja pool tundi ja 25 kilomeetrit hiljem, viimasel kahel kilomeetril pääsesid tugevamad ikka eest. Igal juhul saun ja õlu olid pärast seda äärmiselt suurepärased. Mitte et nad tavaliselt ei oleks, aga see kilest saun, keset 20 kraadist külma oli ikka täielik tase.

Kuna merevesi ei olnud jääs, siis ei saanud ju muudmoodi, kui lihtsalt pidime vees ka ära käima. Peale paarisaja meetrist sörki saunast oli kehatemperatuur normaliseerunud, aga kui oli juba tuldud, siis hüppasime ikka sisse ka. Juba enne vees käinud Heiti, Venna ja Helina teatasid, et kõige hullem on veest tagasi sauna minek, kuna varbad hakkavad külmetama. Minu arvates oli aga tagasi minek täiesti normaalne. Jäine õhk tekitas naha peale nagu kaitsekooriku ja juuste asemel oli peas nüüd kiiver. Sellest saunast võiksin ma veel tunde rääkida, kuna see oli tõesti nii tasemel, aga las ta praegu jääb.

Peale sauna oli söögitegemisdivisjoni direktriss Maare valmistanud umbes pool tonni hapukapsasuppi, mis maitses äärmiselt hästi. Peale seda kamandas leitnant Ummi kõik rivvi ja meie ARWC ässad pidid lugema valju häälega ette multispordi vande, mille ka hiljem allkirjastasid. Seejärel tõmmati Urmo generaatorile eluvaim sisse ja saime nautida ARWC pilte koos asjaosaliste suurepäraste kommentaaridega. Koos vaheajaga, mille käigus oli peakokal valmis veel 2 tonni pajarooga, kestis see piltide vaatamine päris pikka aega. Kogu selle ürituse näol oli tegemist suurepäraselt veedetud ajaga, väga mõnusate inimeste seltsis.

Igal juhul tänud kõigile, kes selle koosviibimise korraldasid!

Siit veel **Leivo pildid**, **Kaja jutt** ja **Elo jutt**.

Postitaja Tiit kell **9:20**

2 kommentaarid:

Blogi arhiiv

▼ 2009 (40)
▼ Detsember (4)
ARWC 2009 lõpuüritus Peraküla rannas
Tehnika ei salli ...
Nädalavahetus Tallinnas
Hurraa! Treeninghooaeg avatud!
► November (2)
► Oktoober (1)
► September (4)
► August (4)
► Juuli (8)
► Juuni (3)
► Mai (4)
► Aprill (2)
► Märts (2)
► Veebruar (6)
► 2008 (7)

Blogide list

Heiti & Maare
Kaja Sepp
Leivo Sepp
Eduard Pukkonen
Elo Saue
Saue Tammed
Risto Kiilberg
Arvo Ambel
Markus Puusepp
Silver Eensaar
ISC Adventure Team